

vanffelig vilde det ikke være for os Andre, som ikke have deeltaget i denne svære Kamp for Fædrelandet, nu at drage dem til Doms, ikke blot for sagkyndige Militaire, men endog for Mænd, som ikke have den særlige Sagkundskab, som det i dette Tilfælde kommer an paa. Jeg frygter for, at der ikke kunde komme noget Godt ud af denne Undersøgelse i dens hele Omfang, ja, endogsaa, at der kunde komme Ting frem, som vi under vore nuværende Omstændigheder aldeles ikke skulde søge at faae stillede videre frem for Verden. Derfor har jeg ikke turdet tiltræde de Udtalelser, som laae i det første Forslag til en Beslutning, men har foreslaaet dette indffrænkede til at angaae et Punkt, der virkelig vedkommer Folkethinget i høj Grad, og som jeg ogsaa troer, at der under alle Omstændigheder, men maaskee under en anden Form, kan være Anledning til at komme tilbage til, og det er det, der har foranlediget den hele Forespørgsel, men navnlig den praktiske Følge deraf: Statskassens Udbetaling af Pension til en Embedsmand, der i saamange Henseender nyder en saa særdeles gunstig Dom hos sine Medborgere. Det forekommer mig, at der er noget mindre Rigtigt i, at Folkethinget lader en saadan Affsedigelse finde Sted og giver sit Minde til den deraf flydende Pension, naar det ikke staaer klart for det, af hvilke Grunde Affsedigelsen har fundet Sted. Nu er det udtalt fra Ministeriets Side, at det ikke er i Anledning af Affsagen paa Als, at Affsedigelsen er skeet; men hvad er Grunden da? Derom er der ikke i det Hele taget nogen Oplysning for Thinget. Selv om Ministeriet til et enkelt Udvalg har gjort nogle Meddelelser, have dog disse været saa summariske, at der heller ikke derefter kan sælbes nogen aldeles bestemt Dom om, hvorvidt det var nødvendigt eller ikke at foretage Affsedigelsen. Men jeg vil kun bemærke, at det er klart, at Affsedigelsen ikke er skeet af nogen af de to Grunde, der ere anførte i Pensionsloven som de rigtige og forsvarlige Grunde til Affsedigelse; den er hverken skeet paa Grund af Alder eller paa Grund af Svagelighed. Og da er det, jeg siger: naar det er en Affsedigelse af andre Grunde, saa burde disse klart fore-

ligge Thinget, før man lader det tage Beslutning om Pension. Jeg mener imidlertid at efter Sagens Stilling maa det for mig være mindre vigtigt, hvordan det gaaer med dette Vædringsforslag, da jeg veed, at der er en anden Leilighed, hvor dette Spørgsmaal kan fremmes, og hvor jeg altsaa selv vil være istand til at gjøre det, som jeg til den Tid anseer for nødvendigt. Jeg frygter for, at denne Affsedigelse er skeet af Grunde, som kunne drage store Følger efter sig med Hensyn til Pensionsbyrden. Der er i den nye Hærslov og de dermed sammenhængende Lønningslove Bestemmelser om en vis Alder, i hvilken en Officeer skal gaae af, naar han ikke er anseet for egnet til at stige til en højere Grad; men paa den anden Side har Regjeringen faaet frie Hænder, saa at den ikke er bunden til Tjenestalderen. Nu forekommer det mig, at det ligger nær at antage, at det, der kan have været Mærke til denne Affsedigelse, er, at Regjeringen her har villet anvende den Regel, at naar en Mand var i en vis Stilling i Tjenesten, som han ansaaes for at være dygtig nok til at besørge, og som han har vist at være dygtig nok til, men han ikke ansaaes for skikket til at avancere til en højere Grad, kunde man lade ham gaae af for ikke at komme til at springe ham forbi med en yngre. Derfor dette skulde forholde sig saaledes, hvilket jeg dog paa ingen Maade tør påstaae, at det gjør, fordi det ikke er bekjendt for Thinget, hvad Motivet er, og jeg, uagtet jeg har læst de Grunde, hvorpaa Affsedigelsen støtter sig, ikke finder dem saaledes opklarede, at jeg tør afgjøre, om det er af den Grund, at Affsedigelsen er skeet — saa kan der være Anledning for Thinget til at gjøre opmærksom paa et Tilfælde som dette og lægge Regjeringen alvorligt paa Hjerte, at den ikke bør komme ind paa en saadan Bane, hvis det skulde være et Skridt af den Art, der her foreligger; men i alt Fald finder jeg, at Thinget har retfærdigt Krav paa at vide, af hvilke Grunde Oberst Myhre er bleven affsediget. Dette veed det ikke, og det er dette, som jeg har tænkt, at man kunde faae frem ved Hjælp af det foreliggende Vædringsforslag. — Efter at have yttret disse saa Ord finder jeg